

dog ikke komme nærmere ind paa det; dette Udkast vil formentlig ogsaa blive forhandlet i det Udvalg, der bliver nedsat. Det er ikke ret mange, der her i Landet har med Forhyringsvæsenet at gøre, men de paagældende har maaske Krav paa Erstatning, naar de nu positivt bliver berøvet Adkomsten til at udøve deres Forhyringsagentvirksomhed. Ogsaa dette Forhold maa kunne overvejes i Udvalget eller vil maaske blive ordnet paa særlig Maade gennem et Forslag fra den højtærede Handelsministers Side. Derom skal jeg ikke udtale mig nærmere. Det er af underordnet Betydning.

Jeg kan henholde mig til disse mine Udtalelser og anbefale, at samtlige 5 Forslag bliver overgivet til Udvalg og der bliver behandlet paa den velvilligst mulige Maade, og jeg haaber, at de i det væsentlige maa blive taget til Følge, som de foreligger for os.

Pürschel: Den ærede Ordfører for Socialdemokratiet (Hauge) begyndte med sige, at vi kun rent formelt var frit stillede med Hensyn til disse Konventioner eller Henstillinger, der er kommet frem. Det er en Betragtning, der har været fremført tidligere, og som jeg tidligere har erklæret mig uenig i; men lige saa tidt som den fremføres, lige saa tidt anser jeg det for min Pligt at imødegaa den. Denne Opfattelse er i Strid med Fredstraktatens § 405, hvor det udtrykkelig fastsættes, at hvis det ikke kommer til Ratifikation, saa er dermed Sagen endt. Jeg kan forstaa den fremførte Betragtning. Naar man i Øjeblikket bevæger sig paa Omraader, der har ens fulde Sympati, saa er det fristende at sige, at man er bundet, naar Afgørelsen er faldet paa den Maade, som man nu finder er den tilstræbelsesværdige. Men jeg tror, at vi fra alle Sider staar os ved ikke at anlægge denne Betragtning overfor Folkenes Forbund og overfor de mange Kongresser, der vil finde Sted rundt omkring som Følge af Folkeforbundets Oprettelse. Der vil nemlig sikkert paa disse Kongresser komme visse Ting frem, som snart dette, snart hint Parti ikke vil synes særlig godt om, og overfor hvilke det vil være rimeligt og naturligt — saaledes som jeg mener det rent principielt er rigtigt — at fastholde, at vi staar ganske frit.

Jeg tror, det vil være meget farligt at lade enkelte Mænd, som ikke rejser hjemmefra med Mandat til andet end til at forhandle, binde Landet paa den Maade, som det ærede Medlem Hr. Hauge ønsker det, og jeg kan i saa Henseende henvise til,

hvad der siges i Beretningen fra Genua — med den højtærede Formands Tilladelse skal jeg læse Stedet op: „For de skandinaviske Regeringsrepræsentanter... maatte Opfattelsen under disse Forhold være den, at det var mere ønskeligt, om man kunde komme til et positivt Resultat, selv om Konventionens Bestemmelser saa ikke blev saa omfattende, fremfor at Resultatet kun blev en forkastet Konvention.“ Forholdet er dette, at man kommer derved, og man synes, man skal gøre et Arbejde; man synes, det er saa kedeligt at komme hjem med en forkastet Konvention — og af lutter Frygt for at faa en forkastet Konvention faar man undertiden en forhastet Konvention.

Jeg vil derefter betone den store Betydning, det har, at Oversættelsen af disse Konventioner sker med den allerstørste Omhu. For Centraladministrationens Folk, der har de originale Tekster liggende foran sig, og som hører til dem, om hvem det saa smukt hedder i Visen, at „for Folk, som taler alle Sprog, er det jo lige fedt“, kan det være ret fristende at glide let hen over disse Oversættelser og ikke tage det saa meget nøje; men for os andre, der kun bevæger os rigtig hjemmevant i vor eget Modersmaal, er det af allerstørste Betydning, at disse Konventioner forelægges os i en Oversættelse, der fuldt ud dækker, saaledes at man ikke vedtager en Konvention i Tillid til en Oversættelse, og det bagefter viser sig, at Originalens Ordlyd er videregaaende. Jeg vilde finde det principielt rigtigt, at man i alle Tilfælde paa de tvivlsomme Punkter vedføjer den originale Tekst og i en Note gør opmærksom paa de forskellige Fortolkningsmuligheder, og jeg tillader mig at henstille dette til Overvejelse ikke blot for den højtærede Handelsminister, men ogsaa for hans ikke mindre højtærede Kolleger.

Jeg skal som Eksempel paa, at denne Regel om en nøjagtig Oversættelse efter mit Skøn ikke er fulgt helt igennem, tillade mig at nævne nogle enkelte Punkter. I Lovforslaget angaaende Ratifikation af Konventionen om Forhyring staar der i Konventionsudkastet — Bilag 1 — i Art. 7, 2den Linie, at der „skal gives Sømændene Adgang til at prøve Kontrakten“. I Beretningen fra Genua-Mødet, hvori den samme Konvention findes oversat, staar der, at det skal være „en nem Adgang“. Det er ikke nogen særlig betydelig Forskel, men der er dog en Forskel. I Art. 8 samme Sted, næstsidste Linie, staar der: „saaledes at Arbejdsbetingelserne bliver tilnærmelsesvis de samme“; i Beretningen er det samme ud-